Zmiana znaczenia pojęcia "zagrody"

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią
Opublikowano: sobota, 11, maj 2019 15:59
Bernadeta Skóbel
Odsłony: 1453

Z treści art. 61 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie można wywieść niedopuszczalności jego stosowania dla planowanej w nowym miejscu zabudowy zagrodowej z uwagi na to, że w skład gospodarstwa rolnego wchodzi już jedno siedlisko. Tak wynika z wyroku NSA z 18 kwietnia 2018 r. sygn. II OSK 2674/17.

Art. 61 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzenny pozwala na odejście od tzw. zasady dobrego sąsiedztwa do zabudowy zagrodowej, w przypadku gdy powierzchnia gospodarstwa rolnego związanego z tą zabudową przekracza średnią powierzchnię gospodarstwa rolnego w danej gminie. Sąd wskazał, że kluczowe znaczenie ma to czy planowane inwestycje zagrodowe pozostają w związku funkcjonalnym i organizacyjnym z gospodarstwem rolnym. Układ przestrzenny nowoczesnego dużego gospodarstwa rolnego związanego z wyspecjalizowaną produkcją rolną niekoniecznie musi bowiem być skoncentrowany na jednej działce i oceniany z perspektywy działki siedliskowej czy siedliska. Rozproszenie zabudowy w ramach dużego gospodarstwa rolnego jest zatem jak najbardziej dopuszczalne.

Naczelny Sąd Administracyjny, w składzie orzekającym w sprawie podzielił pogląd wyrażony w wyroku NSA z dnia 8 listopada 2017 r., sygn. akt II OSK 2860/16, w którym wskazano, że współczesny charakter gospodarki rolnej powoduje utratę aktualności tradycyjnego rozumienia pojęcia zagrody. Obiekty wielkogabarytowe jak np. silosy, czy budynki inwentarskie o dużej obsadzie, znajdują się często w znacznym oddaleniu od budynku mieszkalnego i funkcjonującej przy nim zagrody w tradycyjnym znaczeniu. Poszczególne budynki, budowle i urządzenia mogą być położone w oddaleniu od centralnego punktu zagrody. Istotne jest jednak to, aby były one funkcjonalnie i organizacyjnie powiązane z gospodarstwem rolnym, którego elementem jest zagroda (siedlisko).

Źródło: CBOSA

Phoca PDF